

[Indenrigsministeren]

komme til at få særlige problemer. Derfor besluttede vi at mødes igen inden jul for at vi kunne få en status over udviklingen på AIDS-området, og for at vi kunne få en status over arbejdet med informationssiden og se, hvordan det arbejde, vi havde sat i gang, havde virket. Dette møde er aftalt til den 10. december 1985.

Hvis det viser sig, at AIDS-problemet udvikler sig særligt belastende for f.eks. København, vil alle være indstillet på at se på dette spørgsmål, og en udligningsordning blev fra Amtsrådsforeningens side nævnt som en mulighed, en mulighed, som jeg mener er noget af det, vi skal drøfte.

Da amtskommunerne altså er indforstået med, at AIDS-indsatsen er en amtskommunal opgave med de forpligtelser, det indebærer, da der allerede i høj grad er iværksat en central koordinering af den generelle informationsindsats, da jeg tidligere har givet tilsagn om, at udgifter som følge af statslige pålæg vil blive kompenseret af staten efter totalrammeprincippet – det står i øvrigt også i den lovgivning, vi har i forholdet til kommunerne – og da det allerede er aftalt, at spørgsmålet om finansiering af indsatsen mod AIDS på ny skal drøftes på mødet den 10. december 1985, må jeg afvise forslaget, idet sagen som sagt i øjeblikket drøftes mellem amtskommunerne og indenrigsministeriet.

Dorte Bennedsen (S):

Som det fremgår af bemærkningerne til dette forslag, tager det sit udgangspunkt i de økonomiske problemer, som specielt Københavns kommune har fået med hensyn til at skaffe økonomiske midler til behandlingen af AIDS-patienter.

Nu kom ministeren med nogle bemærkninger om, at der kunne måske blive særlige problemer for Københavns kommune. Fra udlandet ved vi, at AIDS først og fremmest optræder i storbyerne, simpelt hen fordi risikogrupperne bor der. Det har hele tiden været socialdemokratiets opfattelse, at det ikke kan være rimeligt, at Københavns kommune – og vi ved jo, at Københavns kommune har 70 pct. af de registrerede AIDS-patienter – af årsager, som den ingen som helst indflydelse har på, skal belastes med en så voldsom økonomisk udgift i de kommende år, som der

her vil blive tale om. Vi har derfor også fra socialdemokratiets side for længst stillet ændringsforslag til finanslovsforslaget om, at der i 1986 ydes København et ekstra tilskud på 40 mill. kr., og vi er derfor også enige i forslaget, som taler om statslig finansiering af Københavns kommunes udgifter på dette felt.

Vi vil også godt understrege, at Københavns hospitalsborgmester har understreget, at selvfølgelig opfylder København sine forpligtelser i forbindelse med AIDS, men da kommunen jo som bekendt har en betrængt økonomi, vil det betyde, at en indsats på dette område vil belaste andre områder, og det vil især gælde inden for hospitalssektoren. Den vil få trænge vilkår på en række andre områder, og det finder vi uacceptabelt.

Vi vil også godt give vores tilslutning til, at information og forebyggelse skal finansieres af staten, og vi finder det overordentlig væsentligt, at sundhedsmyndighederne, herunder sundhedsstyrelsen, får ansvaret for indholdet af informationen og forebyggelsen. Jeg synes, at den sidste debat, der er opstået omkring den pjece, som ministeren også var inde på, og den kritik af den, der er opstået fra sagkyndig side, bekræfter, at det er væsentligt, at sundhedsstyrelsen har ansvaret for indholdet af informationen.

Der er et enkelt område, som efter vores opfattelse også bør understreges mere, end det hidtil er sket i debatten – jeg vil lige nævne det her, selv om man kan sige, det ligger på kanten, men det er også et område, der indebærer økonomi – og det er behovet for en psykologisk og social rådgivning af de mennesker, som har fået diagnosen, eller som er blevet påvist antistofpositive. Disse mennesker har på grund af sygdommens overordentlig dårlige prognose et stort behov for rådgivning og vejledning. Det er et forhold, som er nævnt i de generelle bemærkninger til forslaget, men hvor der efter vores vurdering ikke er taget tilstrækkelige initiativer i sundhedssystemet, og vi vil gerne have sagt her i dag, at vi finder det væsentligt, at dette område prioriteres højere, end det hidtil har været gjort.

Men alt i alt kan jeg tilsige socialdemokratiets støtte til det foreliggende forslag.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):